

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅς συνεργάται δεκτοὶ πάντες
Συνδρομαὶ δεκταὶ
εἰς χαρτονομίσμα πάντες ἔθνους.
προκληρωτέαι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβνια καὶ πρακτο-
ρεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 10, χρυσὸδ. 12.
Ἐξωτερικῶν ἐργάτων 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ὀμήρου, 13 παρὰ τῷ Δυτικῷ ναφ. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8, — Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ὁ περὶ Προμηθεὺς θρύλλος (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Ἐπίσκεψις Θήρας μετὰ τριακονταετῆ ἀπουσίαν, παιδικαὶ ἀναμνήσεις ὁ Τάκης ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίου ὑπὸ Φ. Π. — Ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλήμ (Ἐκ τῶν τοῦ Π. Σούτσου) μετ' εἰκόνας. — Αἱ παράδοξοι περιπέτειαι ἐνὸς Ῥώσου σοφοῦ (μετ' εἰκόνας) (μετάφρασις) ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Τὰ θερμότερα ἔτη ὑπὸ Φοίξ. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελίαι.

Ὁ ΠΕΡΙ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΘΡΥΛΛΟΣ

Ὁ περὶ Προμηθεὺς θρύλλος πάνυ σκοτεινῶς καὶ συγκεχυμένως φέρεται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἀναγραφόντων τὸ μέρος τοῦτο τῆς μυθολογίας, ὁ δὲ σκοπὸς τῆς παραστάσεως τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τῆς ἐξηγήσεως τῆς δημιουργίας καὶ υπάρξεως τοῦ κόσμου, δυστυχῶς δὲν κατενοήθη. ἔτι ὑπὸ τῶν νεωτέρων, ἀν μὴ καὶ αὐτὴ ἡ μυθολογία τῶν ἡμετέρων προγόνων δὲν σφάλῃ εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτῆς. Τὸ βέβαιον μόνον εἶναι, ὅτι ὁ Προμηθεὺς ἀντιπροσωπεύει ἐν αὐτῇ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὑπὲρ οὗ μάχεται πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ πρόσδοκον αὐτοῦ, ὁ δὲ Ζεὺς ἀντιπράττει εἰς τὰ παράτολμα σχέδιά του καὶ ἔργα, ὅπως μὴ ἀφῆ τὸν ἄνθρωπον νάυπερακοντίσῃ διὰ τῶν ἰδίων του στοιχείων καὶ ὄπλων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν.

Ὁ Προμηθεὺς, ὑπερηγῶν τὰ διαγεγραμμένα τῷ ἀνθρώπῳ ὄφρα καὶ ἀξίων ν' ἀνταγωνισθῆ πρὸς τοὺς θεοὺς, εἶδει φυσικῶς νὰ καταδιωχθῆ καὶ τιμωρηθῆ ὑπὸ τοῦ Διὸς· καὶ ἐτιμωρήθη δεόντως, πλὴν κατ' ἄλλους μὲν ἀπῆλλάχθη τῆς θείας δίκης, τῇ μεσολαβήσῃ τοῦ Ἡρακλέους διὰ τῆς παροχῆς ἀρμοδίας ἐκδουλεύσεως τῷ Διί, κατ' ἄλλους δὲ ἐθανατώθη. Ἐνταῦθα ὅλη ἡ ὑπόθεσις τοῦ τε δράματος καὶ τῆς φιλοσοφίας καταστρέφεται.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα ὑπόθεσις τῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ κτηνώδους καὶ τραχέος γένους τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ Διὸς διὰ νὰ πλάσῃ ἕτερον κρεῖττον αὐτοῦ καὶ συνεπείᾳ τούτου ἀντίδρασις τοῦ Προμηθεὺς καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ κλοπὴ τοῦ ἡφαιστείου πυρός καὶ μετακτίσις του τοῖς ἀνθρώποις, δι' οὗ ἀνέπτυξεν αὐτοὺς εἰς ὑψηλότεραν διάπλασιν, καὶ ἡ τοῦντεῦθεν συγκατάθεσις τοῦ Διὸς πρὸς περαιτέρω ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ ἡ προσκαθίλωσις τοῦ Προμηθεὺς εἰς βράχον τῆς ἀγρίας Σκηθικῆς χώρας, ὅπως σπαράσσῃται καθ' ἐκάστην τὴν ἀνά πᾶ-

Ὁ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΚΑΙ Αἱ Ὠκεανίδες

σαν νύκτα ἀναγεννώμενον αὐτοῦ ἧπαρ, ἥκιστα φαίνεται συντελεστικόν καὶ λογικὸν ἡμῖν πρὸς τὴν κριτικὴν τῶν τότε ἀνθρώπων καὶ θεῶν.

Ἐν τούτοις τὸ βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον εἶναι, ὅτι ὁ Προμηθεὺς καθηλώθη ἐπὶ τοῦ βράχου καὶ ὁ ἀετὸς ἐσπάραττε τὸ ἧπαρ αὐτοῦ. Τὴν σκηνὴν δὲ ταύτην ἀπειροὶ ποιηταὶ καὶ καλλιτέχναι κατὰ ποικίλους μὲν ἀλλὰ προσομοιάζοντα τρόπους ἀπεικόνισαν. Ἡ δὲ φυσικὴ λύσις τοῦ δράματος καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἀφοῦ διὰ τῆς γυναικὸς ἐνέσκηψε τὸ μέγιστον τῶν κακῶν εἰς τὸν κόσμον, ὁ θάνατος, ὁ δὲ πολλαπλασιασμός τοῦ ἀνθρώπου καθίστησι τὴν εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ζωῆς ἐνὸς ἐκάστου προβληματικὴν, ἡ ἀρχαία ποίησις διὰ τοῦ Προμηθεὺς ἠθέλησε νὰ καταδείξῃ ἡμῖν τὸν ἀνίσον ἀγῶνα τοῦ θνητοῦ πρὸς τὸν ἀθάνατον. Αὐτὸ τουλάχιστον ἀπεικονίζει ἡ ὅλη παράστασις.

Καὶ βασανίζεται καὶ τυραννεῖται καὶ θνήσκει σωματικῶς ὁ ἄνθρωπος, αἱ δὲ Ὠκεανίδες, ἡ γυνὴ δηληνώσι προτρέπουσι τὸν Προμηθεῖα νὰ ὑποταγῇ

ἀνευ ὄρων εἰς τὴν ὑπερτάτην τοῦ Διὸς ἐξουσίαν, ἀν θέλῃ νὰ σωθῆ. Ἄλλ' ὁ Προμηθεὺς μαινόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ προβλέπων τὸ τέλος, προτείνει δι' αὐτῶν συμβιβασμὸν τῷ Διί, διαδηλών, ὅτι γνωρίζει ἐν μυστήριον δι' οὗ ἠθέλε σωθῆ ἀπὸ κινδύνου ἀνατροπῆς τῆς ἐξουσίας ὁ Ζεὺς, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως νὰ τὸν ἰκανοποιῆσῃ πρὸς τοῦτο καὶ τὸν λύσῃ ἀπὸ τοῦ βράχου. Ὁ Ζεὺς φυσικῶς ἀρνεῖται πρὶν ἢ τῷ γνωστοποιηθῆ τὸ ἀπόρητον. Φυσικῶς ἀρνεῖται καὶ ὁ θνητὸς Προμηθεὺς καὶ ὁ Ζεὺς σφενδονίζει κατ' αὐτοῦ κεραυνοὺν καὶ τὸν κρημνίζει μετὰ τοῦ βράχου εἰς τὴν ἀδυσσον.

Οὕτως ὁ Ζεὺς μένει πάντοτε Ζεὺς καὶ ὁ Προμηθεὺς πάντοτε Προμηθεὺς!

Δὲν εἶναι αὕτη ἡ φυσικωτέρα παράστασις τῆς ἐννοίας τοῦ θρύλλου τοῦ Προμηθεὺς;

Φ. Π.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΘΗΡΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗ ΑΠΟΥΣΙΑΝ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΤΑΚΗΣ ΕΝΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ

(συνέχεια, ιδε προηγ. φύλλον)

Ἦδη ἦτον ἐννάτη ὥρα τῆς πρωίας καὶ ἔδει νὰ ἐξέλθω. Ἀφῆσας ὄθεν τὰς γεωλογικὰς περὶ τῆς νήσου παρατηρήσεις καὶ ἀναμνήσεις μου νὰ λιχνίζονται μετὰ τοῦ ἐν τῇ ἀπεράντῳ χο- ἀνῆ ἐκτεταμένου κώλου τῆς Θήρας, πολυτάραχου ἐκείνου θα- λασσίου ὄγκου, κατῆλθον καὶ διηυθύνθην πρῶτον πρὸς τὴν γαλ- λικὴν σχολὴν τῶν θηλέων. Ἐκεῖ συνεστῆθην ἀμέσως πρὸς τὴν Ἡγουμένην καὶ Διευθύντριαν ἀδελφὴν Gillo. Τὴν ἀνεγνώ- ρισα ἀμέσως καὶ συνεκινήθην, μόλις δὲ με εἶδεν ἐδάκρυσε. Μετ' ὀλίγον προσῆλθε ἡ ἀδελφὴ Φιλωμένη, ἥτις πρὸ τριακονταπεν- ταετίας ἐπιμελεῖται τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας καὶ κοσμιότητος τῶν μαθητῶν, ὅπως χαρίεσσα καὶ χαροπὴ. Εἶναι Γαλλίς καὶ ὀμιλεῖ κάλλιστα τὴν ἐλληνικὴν.

— Ἀ! τὸ τέκνον μου, εἶπε, πόσον εὐχαριστοῦμαι, ὅτι τὸ βλέπω ἤδη ἀποκατεστημένον καὶ ἤδη θὰ ἔχωμεν ἐδῶ καὶ τὸ τέκνον τοῦ τέκνον μου.

Εἶτα προσῆλθον αἱ ἀδελφαὶ Γαβριέλα, Ἐλίζα, Σεραφεῖμ καὶ ἄλλαι, ὅπως καὶ ἔδει, ὡν ἀντηλλάξαμεν διαφόρους περὶ τοῦ καταστήματος καὶ τῆς τότε διαμονῆς μου ὀμιλίαν.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς προσέρχεται καὶ ἡ ἐξαδέλφη μετὰ τοῦ υἱοῦ μου, κρατοῦσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

— Βρωτήτατέ του, μοὶ λέγει, πῶς διῆλθε τὴν νύκτα καὶ ἂν ἦναι εὐχαριστημένος.

— Ἐφαγα κάλλιστα, ἐκοιμήθην ὠραϊότατα, ἐπαίξαμεν ἐξαι- ρετα καὶ ἤδη ἔχομεν μάθημα, μοὶ λέγει περιχαρῆς ὁ Τάκης.

Ἐν ῥέλει εὐρίσκονται περιστοιγημένοι ἀπὸ τὸ ἀνώτερον προ- σωπικὸν τῆς γαλλικῆς σχολῆς τῶν θηλέων Θήρας καὶ ὄρεσιν τὴν σύστασιν τοῖς ἐμοῖς φιλαναγνώσταις.

Τὸ γαλλικὸν τοῦτο κατὰστημα, τῶν Λ α ζ α ρ ι σ τ ὶ ὠν καλούμενον, ἐκτίσθη τῷ 1841, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς νῦν σε- βαστῆς Ἡγουμένης Μαρίας Ζιλῶ μετὰ πέντε ἐτέρων ἀδελφῶν, δι' ἰστοφόρου πλοίου, τῇ 10ῃ ὥρᾳ τῆς νυκτός.

Καὶ εἶνε λίαν χαρακτηριστικὴ ἡ ἐνέργεια καὶ δραστη- ριότης τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν θρησκείαν, τὸ γενικὸν καλὸν, τὴν αὐταπάθειαν καὶ τὴν πίστιν. Πέντε γυναικὲς ἀφικνούμεναι εἰς Θήραν δι' ἰστοφόρου πλοίου καὶ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τὰ ἐπα- κολουθήσαντα ἀποτελέσματα ἐκτοτε μέχρι τῆς σήμερον ἐκεῖσε εἶνε ἀρκούσα ἀπόδειξις τῆς δράσεως τῆς θείας Προνοίας ἐν χώρᾳ, ὅπου οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὑπεβάλλοντο ἀνεκαθεν εἰς τὰς φοβερωτέ- ρας δοκιμασίας.

Felix qui potuit rerum conoscere causas!

Οἱ Θηραῖοι ἐξέλαβον αὐτὰς, ἄλλοι μὲν ὡς φαντασιώδη πλάσματα καὶ ἄλλοι ὡς ὄργανα πολιτικῶν σκοπῶν. Ὅσοι ὅμως ἠκολούθησαν τὴν δρᾶσιν ἐκείνην τῆς Προνοίας, ἐλόγουσι σήμερον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει ἐκείσε τοιοῦτου φιλανθρωπικοῦ κέντρου. Ὁ πτωχὸς καὶ ἀσθενὴς εὖρον ἄσυλον καὶ ὁ ἀδύνατος ἀνακού- ρισιν.

Τὸ κατὰστημα παρέχει δωρεὰν ἄρτον, φάρμακα καὶ χρήματα τοῖς ἀπόροις, παιδεῖαν δὲ καὶ μάθησιν τοῖς εὐπόροις. Ὅσακις δὲ τὴν σήμερον ἐξέρχεται ἡ Ἡγουμένη ἀπὸ τὴν πόλιν ἢ τὰς ἐξο- χὰς, γονυπετεῖ καὶ ἐνδύει μετ' εὐλαβείας πλησιάζουσιν αὐτῇ οἱ κάτοικοι καὶ τῇ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα, πρὸς ἐνδειξιν ἀγάπης καὶ θερμῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἄγια ψυχῆ!

Μελίχιος, ὅσον δέχεται αὐτὴν ἡ φαντασία, ἀποδέχεται τὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου τούτου γλυκεῖα καὶ εἰς ἄκρον καταδε- κτικὴ, ἐγκολποῦται τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὸν πόνον γενναίωφρον δὲ καὶ λίαν ἀγαθὴ, πατάσσει τὴν πενίαν.

Ὁρανία φιλοσοφία! πόσον φειδωλὴ ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν θνητῶν!

Ἡ Μαρία Ζιλῶ μόλις ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Θήρας καὶ ἔγνω τὸν τόπον, ἐκῆρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς ἔδαφος προσιτὸν. Μετὰ τοῦ τότε δ' ἐκεῖ εὐρισκομένου πατρὸς Dumergue ἐνήργησεν ἐράνους καὶ ὠκοδομήθη τὸ κατὰστημα, ὡς ἔχει σχε-

δὸν τὴν σήμερον, ἦτοι ὁ Ναὸς τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡ Σχολὴ τῶν ἀρρένων, ἡ Σχολὴ τῶν θηλέων, τὸ νοσοκομεῖον, αἱ αὐλαὶ, οἱ κῆποι καὶ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα. Διὰ τῆς καλῆς δὲ χρήσεως εἶτα τῶν καταβληθέντων χρημάτων ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καὶ ἄλλων εὐπόρων τῆς νήσου, κατέστη ἤδη ἐπαρκῶς ἱκανὸν πρὸς συντήρησιν τοῦ δι' ἀγορᾶς ἀμπελώνων, οἰκημάτων, κτημάτων κτλ., ὥστε νὰ συντρέχη τὰς ἀτυχεῖς περιστάσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως.

Οἱ τότε εὐποροὶ τῆς νήσου Μιχαὴλ Γκιζης, πρόξενος τῆς Γαλλίας, Ν. Δελένδας, πατὴρ τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ συμμα- θητοῦ Ἰακ. Δελένδας καὶ ἄλλοι τινὲς ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι εὐε- ργέται καὶ ἀρωγοὶ τοῦ καταστήματος, οφτινες καὶ ἠθικῶς καὶ διὰ παροχῆς ἰδίων χρημάτων συντρέξαν τὸν φιλανθρωπικὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Ἡ δὲ θυγάτηρ τοῦ αἰοιδίμου Μιχ. Γκιζη Μαργாரίτα Βαζεγγίου συνεχίσασα τὰς ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος ἀγαθοεργίας τοῦ πατρὸς τῆς προσέβλεψε τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πάσης τῆς νήσου.

Ἀφοῦ δὲ παρέμεινα ἐκεῖσε ἐπ' ἄρκετον, ἀναβαλὼν διὰ τὴν ἐπαύριον τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ καταστήματος, ὠδηγήθην μετὰ τοῦ υἱοῦ μου εἰς τὸ παρακείμενον διαμερίσμα, ἔνθα ὑπάρχει ἡ σχολὴ τῶν ἀρρένων.

Ἄνα πᾶν βῆμα καὶ νέα συγκίνησις με καταλάμβανε. Διήλ- θομεν τῆς αὐλῆς τῆς σχολῆς τῶν θηλέων, ἡν τοσαύκις ἐν τῇ νεότητί μου διέτρεξα, καὶ ἐναντὶ τῆς ὁποίας θεᾶται ἐτι καὶ νῦν τὸ ἐννευκτῆριον τῶν ξένων, ὅπου τοσαύκις εἶχον κληθῆ πρὸς ὀμιλίαν παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου καὶ τοῦ αἰοιδίμου Μ. Γκιζη, προστάτου μου, ὁσαύκις ἤρχοντο νὰ με ἴδωσιν. Εἶτα εἰ- σήλθομεν εἰς μικρὸν διαδρόμον δεξιόθεν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται ἐτι καὶ νῦν τὰ δωμάτια τῆς διδασκαλίας τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἀομμάτου, καὶ ἦν πολλὰκις ἐπεύραζον, ὅπως ἀνακαλύψῃ τίς εἴ- μαι καὶ παραπλεύρως ὁ ἐπιμήκης διαδρόμος, ὁ ἄγων εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐν πολλὰκις διῆλθον καὶ δὴ τρεῖς ἀσθενεῖς, μετακομιζόμενοι εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ μετὰ τούτου διήλθο- μεν μικρὸν κῆπον εἰς τὰ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ὁποίου ἀνοίξαντες μικρὰν θύραν εὐρέθημεν πρὸ τῆς ἐκτεταμένης αὐλῆς τοῦ δια- μερίσματος τῶν ἀρρένων.

Πρὸ αὐτῆς ἐστὴν καὶ μετὰ περιεργείας καὶ συγκινήσεως πα- ρετήρουν τὰ πάντα. Οὐδεμία μεταβολή!

Δεξιόθεν τὸ κατὰστημα τῶν τάξεων καὶ ἀνωθὶ ἡ μεγάλη αἴ- θουσα τῶν κοιτῶνων. Ἀριστερὸθεν τὸ διαμερίσμα τῶν καθηγητῶν καὶ εἰς τὸ βάθος τὸ διαχωρίζον πρὸς τὴν ἐξοδὸν μέγα τοί- χος. Τριακονταετῆς ἀπουσία! καθ' ἣν ἐγὼ τόσον μετεβλήθην καὶ ἐνταῦθα τὰ πάντα μοὶ ἐφαίνοντο ἀκίνητα, πιστὰ εἰς τὸ κα- θῆκόν των καὶ ἀμετάβλητα!

Ποσαύκις ἀμέριμνος καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀθωότητος πλέων δὲν ἐπαίξα καὶ διεσκοθέασα ἐνταῦθα μετὰ τῶν συμμαθητῶν καὶ ὀμηλικῶν μου; Ἐνθυμοῦμαι! τὸ τὸ π ε ἦτο τὸ ἀγαπητὸν μου παιγνίδιον, ἡ καλεῖται μου διασκοθέασις! Ἐνθυμοῦμαι! ἐκεῖ πλησίον τῆς θύρας ἐπλήξα διὰ τῆς σφαίρας εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν διδάσκαλόν μου καὶ ἐπεπλήχθην διὰ τῆς ἀπροσεξίαν μου! Ἐν- θυμοῦμαι, ἐκεῖ εἰς τὰς γωνίας, ἐπιθίμεθα, πρὸς τὸν τοῖχον ἐστραμμένοι, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπαίζον, πρὸς τιμωρίαν. Ἐνθυμοῦμαι, ἐκεῖ εἰς τὸ μέγα καὶ ἐπιμήκες δωμάτιον, ἐπαίζομεν, ὁσαύκις ἐβρεχε. Ἐπὶ ὥρα! ἀλλὰ καὶ τί σκληρὸν! νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην!

Προχωροῦμεν καὶ ἀνερχόμεθα εἰς τὴν κλίμακα τοῦ διαμερί- σματος, ἐνῶ εἰσι τὰ δωμάτια τοῦ Προσέτου καὶ τῶν λοιπῶν κα- θηγητῶν καὶ ἱερῶν διδασκάλων. Πλὴν, φεῦ! οὐδὲνα τῆς ἐποχῆς μου θὰ ἐπανιδῶ ἤδη. Ὁ προσετὸς Γοζάντ, ἀπεβίωσεν ἐσχάτως, ὁ Ὑπὲρ μετετέθη εἰς Σμύρνην, ὁ Βουαγιέ, ἐπίσης ἀπέθανεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπῆλθον.

Εἰσήλθομεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς καὶ μετ' ὀλίγον προσῆλθον ὁ νέος Προσετὸς, κ. Στέφανος Ζογγλά, ἀνὴρ μεση- λιξ, μὲ μικρὸν πώγωνα, μέτριον ἀναστήματος καὶ εἰς τὴν ὄψιν τοῦ ὁποίου διακρίνω ἀμέσως τὸ γλυκὺ, τὸ ἀγαθόν, τὸ εὐπροσή- γορον καὶ τὸ εὐγενές.

Μοὶ προσήνεγκε θέσιν πλησίον του, καὶ μ' ἠρώτησεν ἀμέσως:

— Ὑπῆρξάτε ποτε μαθητὴς τοῦ καταστήματος μας;

— Μάλιστα, σεβασμῶτάτε, τῷ ἀπηντήσα καὶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐπαναβλέπω μετὰ τριακονταετῆ ἀπουσίαν τὰ τοπεῖα ἔνθα διῆλθον τὰ καλλίτερα ἐτῆ τῆς ζωῆς μου.

— Καὶ τώρα μὰς ἐφέρατε τὸν υἱόν σας; εἶνε οὗτος; φαίνε- ται πολὺ ἐξυπνος.

— Μάλιστα, ἀλλὰ καὶ ζωηρὸς καὶ ἀμφιβάλλω, ἂν θὰ κατορ-

θῶση νὰ μείνῃ ἐδῶ, διότι μόνος του τὸ ἐζήτησε, καὶ μόνος του ἠθέλησε νὰ τὸν φέρω ἐδῶ.

— Μὰ!... αἶ, τότε καλὰ ἐκάματε καὶ πιστεύω νὰ γείνη εἰς καλὸς ἄνθρωπος καὶ νὰ σπουδᾷ καλὰ.

— Εἶθε, διὰ νὰ μὴ μετανοήσῃ ἀργότερα. Καὶ ὑμεῖς σεβα- σμῶτάτε, ὀλίγον καιρὸν ἔχετε ἐνταῦθα. Εἶθε εὐχαριστημένους; πῶς σὰς φαίνεται ὁ τόπος;

— Ὅχι ἀσχημος, πολὺ ἡρεμος... μολονοῖ δὲ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἦλθον ἐξ Ἀθυσινίας, ἐπεσκέφθην πολλὰ μέρη τῆς νή- σου, ὡς καὶ τὸ ἤραϊστερον.

— Καλὰ ἐκάματε, διότι ἔχει πολλὰ περίεργα ὁ τόπος οὗτος καὶ ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν καὶ ὑπὸ γεωλογικὴν ἐποψίν. Ὑπέστη, δὲ τόσα, ὅσα δὲν ὑπέστησαν πολλαὶ χώραι ὁμοῦ συνηνωμέναι.

— Ναι, τὸ παρετήρησα καὶ θὰ ἐπισκεφθῶ ἐτι καὶ τὰς πλη- σιούρους νήσους.

— Εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθετέ ποτε;

— Οὐδέποτε καὶ πολὺ ἐπεθύμουν νὰ τὰς ἐβλεπον. Τὰς Ἀθή- νας γνωρίζω μόνον ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐξ ἀκοῆς καὶ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἐβλεπον τὰ ἔργα τῶν ἐνδόξων προγόνων σας.

Μετ' ὀλίγον δὲ προσῆλθον ἐκεῖ καὶ οἱ κ.κ. Βενιαμὴν Βαβῶ, Ἀντωνίος Ζιράλδης κληρικοὶ, καθηγηταὶ τῆς σχολῆς, καὶ εἶτα οἱ ἀδελφοὶ Ἰούλιος καὶ Ἀλλιέ πάντες βρέκται καὶ τοῦ καθηκόντος ἐζηλωταὶ, κάλλιστοι καὶ μεμορφωμένοι ἄνδρες, μεθ' ὧν ἀφοῦ εἶπομεν ἄρκετὰ, ἐξῆλθον τοῦ καταστήματος καὶ μετέβην εἰς ἐπί- σκεψιν τοῦ κ. Βενιέρη δημ. ἀρχόντος τῆς πόλεως.

Τὸν κ. Βενιέρην, ὡς εἶκός, εὖρον ἐν τοῖς γραφείοις τῆς δη- μαρχίας, ἐργαζόμενον, διότι ἦτο ὥρα ἐργασίας καὶ τοῦ καθή- κοντος οἱ ὑπάλληλοι οὐδέποτε ἀπουσιάζουσιν ἐκεῖθεν. Τὸ δη- μαρχικὸν κατὰστημα Θήρας κεῖται παρὰ τοὺς κρηνοὺς, ἀπαρ- τίτται δὲ ἀπὸ δύο εὐμεγέθῃ δωμάτια, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ὡς καὶ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς χρησιμεῖον, μοὶ ἐράνη ἀρκούντως εὐ- πρεπῆς σχετικῶς ἄλλων ὁμοίων πόλεων.

Ὁ κ. Βενιέρης εἰργάζετο εἰς τὸ ἐσώτερον γραφεῖον τοῦ πρὸ τραπέζης πεπληρωμένης ἐγγράφων καὶ βιβλίων.

Ἡ προσήλωσις τοῦ εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ἡ ἐπιμέλεια εἰς τὸ καθῆκον μοὶ προσέειδε τὴν χρηστὴν ἰδιότητά του.

Εἰς ὑπάλληλός του προλαβὼν τῷ ἀνήγγειλα τὴν ἔλευσίν μου μόλις ἐπάτουν τὸ κατώφλιον τῆς θύρας του. Ἐγερθεὶς δ' ἐν τῷ ἄμα μοὶ προσέειπε τὴν χεῖρα μειδιῶν καὶ γελῶν.

Ἐνεθυμήθην δ' ἐν τῷ ἄμα ὅτι ἄλλο ἐστὶ γέλωσ καὶ ἄλλο μειδίημα καὶ ὅτι ὁ χρωόμενος κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἀμφότερα εἶναι λίαν καλοκάγαθος καὶ πολὺ ἐπιμόνος εἰς τὰς ἰδέας του.

— Κύριε Βενιέρη, τῷ εἶπον, ἴσως ἔρχομαι εἰς ἀκατάλληλον ὥραν νὰ διακόψω τὴν ἐργασίαν σας.

— Τίποτε, τίποτε, μοὶ λέγει, ἀπ' ἐναντίας εὐχαριστοῦμαι ἐλέων ὑμᾶς καὶ πολὺ λυποῦμαι ὅτι δὲν δύναμαι ἐνταῦθα, ὡς ἔδει, νὰ σὰς περιποιηθῶ.

— Δὲν ἀπαιτῶ περιποιήσεις, Κύριε Δήμαρχε, τῷ λέγω, ἀλλ' ὀλίγας μόνον λέξεις ν' ἀνταλλάξωμεν καὶ ἀπέρχομαι ἀμέσως.

— Εἶμαι εἰς τὰς διατάξεις σας.

— Ἐλομήθην διὰ τὴν ἀποτυχίαν σας. Καὶ πῶς σὰς ἐράνη τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα; Εἶθε εὐχαριστημένος;

— Αὐτὰ ἔχει ἡ πολιτικὴ, κ. Πρίντεζη καὶ δὲν πρέπει νὰ λυπεῖσθε. Ἐγὼ τὴν συνείδησιν ἴσχυον ὅτι ἐπραξα τὸ καθῆκόν μου, ὡς ἔδει, ἤδη δὲ ὡς ἔλθῃ καὶ ἄλλος νὰ πράξῃ τὸ καλεῖτερον.

— Ἀκριβῶς αὐτὸ φρονῶ, κύριε Βενιέρη, ὅτι εἶναι τὸ καθῆ- κον ἐκάστου δημάρχου, νὰ πράττῃ ὅ, τι δύναται καλεῖτερον τοῦ προκατόχου του, διὰ νὰ προάγῃται πάντοτε ἐπὶ τὸ βέλτιον ὁ δήμος.

— Βεβαίως, ἀλλὰ δυστυχῶς φοβοῦμαι, ὅτι δὲν εἶναι πάντοτε εὐλόγον τοῦτο, διότι πολλὰκις προσκόπητι ἡ καλὴ θέλησις τῶν δημάρχων.

— Ναι, ἀλλ' ἄς ἐπιβίωμεν, ὅτι καὶ ὁ νέος δήμαρχος κατὶ περισσώτερον θὰ κάμῃ, διότι ὁ τόπος σας ἔχει πολλῶν ἀνάγκην. Αἱ συγκοινωνίαι σας, αἱ ὁδοὶ σας, ὁ φωτισμός σας, ὁ λιμὴν σας, αἱ πλατεῖαι σας εἶναι ἐτι πολὺ ὀπίσω.

— Ναι, ἀλλὰ ποῦ τὸ χρέμα;

— Νὰ τὸ εὐρετε. Καὶ ἀκριβῶς πάντες αὐτὸ ἰσχυρίζονται. Ὁμολογουμένως ἤδη, ἀφοῦ τὸ ἔθνος οἰκονομικῶς χυλαίνει καὶ ὁ τόπος σας συμπάσχει, ἀλλὰ πρὸ δεκαετίας τί ἐκάματε;

— Πραγματικῶς ὑπῆρξαν καὶ ἐποχὰ εὐδαιμονίας καὶ δὲν κατέγειναν, ὡς ἔδει. Τούλαχιστον ἐγὼ, ἐκ τῆς λογοδοσίας μου, ἦν προσεχῶς δημοσιεύω, θὰ φανῇ, ὅτι ἐπραξα πᾶν ὅ, τι μοὶ ἦτο δυνατόν.

— Εὐγε. Καὶ ἡ «Φύσις», πῶς σὰς φαίνεται κ. Βενιέρη, εἶθε πάντοτε εὐχαριστημένος;

— Πολύ. Μάλιστα εἶμαι ἐκ τῶν πρώτων συνδρομητῶν σας καὶ παρατηρῶ μετ' ἐνδιαφέροντος ὅ, τι δημοσιεύετε εἶναι λαμπρὸν καὶ ὠφέλιμον.

— Αὐτὸ προσπαθῶ πάντοτε καὶ πρέπει πάντες νὰ καταγινώ- μεθα εἰς τὸ γενικὸν καλόν, ἂν θέλομεν νὰ προοδεύσωμεν.

— Βεβαίως. Καὶ ποῦ μένετε; κ. Πρίντεζη. Ἐπεθύμουν νὰ σὰς περιποιηθῶ τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ σὰς ἐβλέπομεν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Σὰς ἐπισκεφθῶ πολὺ, κ. Βενιέρη, καὶ ἂν λάβω καιρὸν, θὰ σὰς ἐπισκεφθῶ καὶ οἶκοι.

Καὶ ἀποχαιρετήσας τὸν κάλλιστον τοῦτον Κύριον, εὐγενέστα- τον καὶ φιλοπρόδοτον καὶ φιλοφρονέστατον ἄρχοντα, οὐτινος ἡ γλυκεῖα ἐκφρασις καὶ ἀπείριτος φιλομελῖα ἀποπνεῖ τὰς ἀρί- στας ἐντυπώσεις ἀπεσῶρθην, εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου.

(ἔπεται συνέχεια) Ρους.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

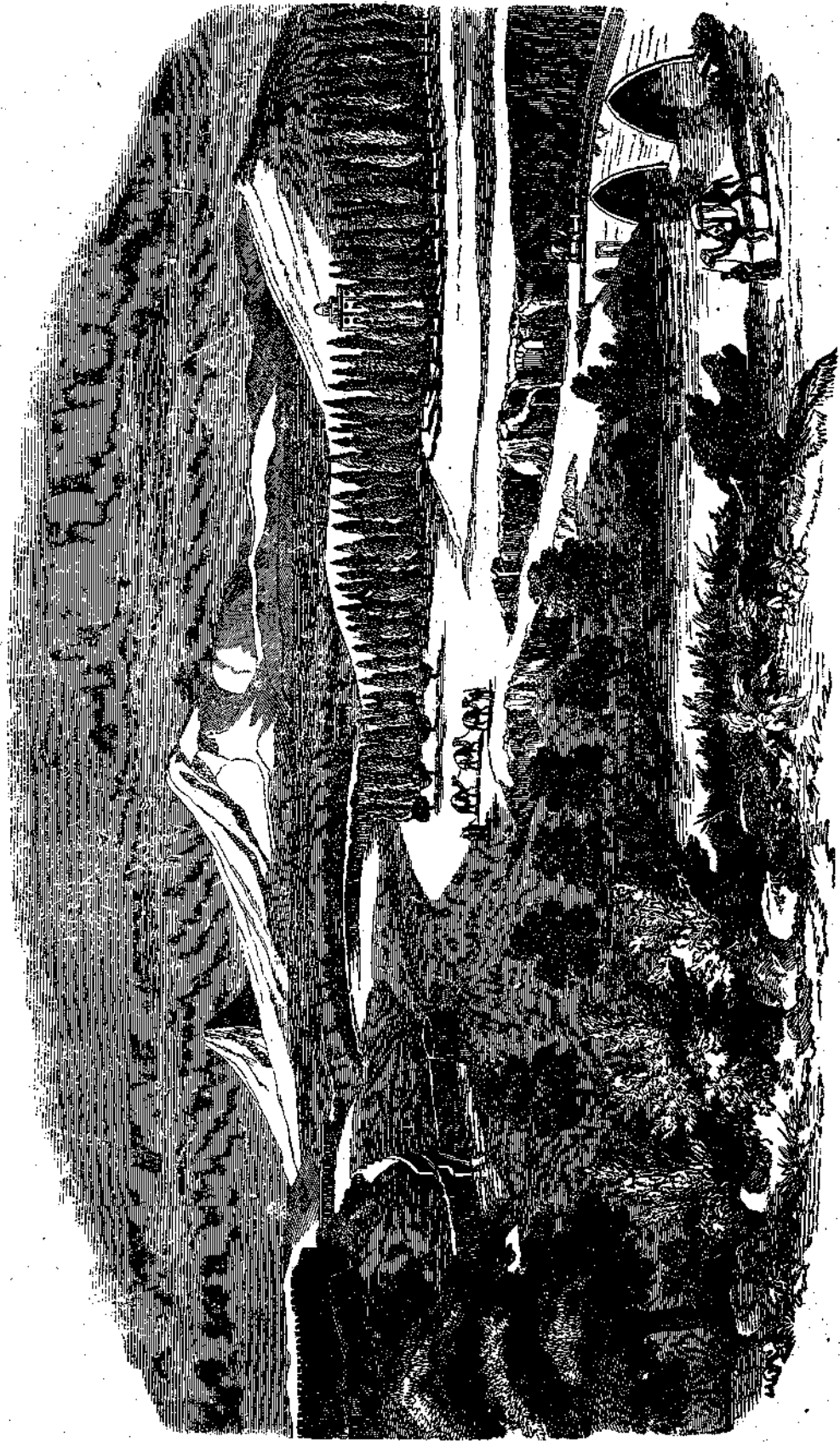
(ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Π. ΣΟΥΤΣΟΥ)

Ἐνυπάρχουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν χορδαὶ κεκρυμμένοι καὶ ἰσχυρῶς κινούμεναι εἰς τὴν θεάν τῶν τόπων ὅπου ἐγεννήθησαν μεγάλοι ἄνδρες καὶ μεγάλα ἰδέαι. Καθηδυνόμεθα καθημεροὶ παρὰ τοὺς τάφους τῶν μεγάλων φιλοσόφων καὶ νομοθετῶν καταγοητευόμεθα μελε- τῶντες τὰς ἰδέας, ἀνομασῶντες τοὺς λόγους, ἀναγινώ- σκοντες τὰς πράξεις, ἐρευνῶντες τὰς περιπτώσεις τοῦ βίου αὐτῶν. Ἄλλ' ὡ τῆς ἀναληγίας τοῦ περυσιμένου τούτου αἰῶνος! πῶς, ὡ φιλόσοφοι, ὡ ἱστορικοὶ, ὡ ποι- ηταὶ τῆς σοφῆς Εὐρώπης! ἐνθουσιῶντες πρὸς ἀρετὴν θνητῶν, ἀναισθητεῖτε πρὸς πᾶν θεῖον, πρὸς πᾶν ἀθάνα- τον; πῶς χορδὴν τινα μυστηριώδη δὲν κινοῦσιν ἡ ἐξεί- κόνησις τοῦ θεοπροπέου χαρακτήρος, ἡ ἀνάγκη τῶν λόγων, ἡ μελέτη τῶν ἰδεῶν καὶ αἱ ἀναμνήσεις τῶν παθῶν ἐκείνου, ὅστις ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ὀλιγοχρονίου ζωῆς του διὰ τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων διάνοιαν καὶ ἀρετὴν, ἐνομίσθη παρὰ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ὡς μέλος τι μοναδικὸν ἄλλης ὑψηλοτέρας οικογενείας ὄντων καταστραφείσης; Καὶ διότι ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνυμνεῖται ὡς Θεός, δὲν ὑπέφερον ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος τὰς πικροτέρας ἀλγηδό- νας ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν συνέζησε μεθ' ἡμῶν, καὶ δὲν ἐγκατέλιπε τὰς τρυφεροτέρας ἐνθυμήσεις; Φεύγων τοὺς τυράννους Ῥωμαίους καὶ τοὺς διώκτας ἀρχιερεῖς τῆς Ἰουδαίας τρία ἔτη, κρύπτεται, ἀναφαίνεται διδά- σκων τὸν λαόν· καὶ πάντοτε γόνιμος, πάντοτε μέγας, ὡς βαθύρονος ποταμὸς ποτίζει τὸν κόσμον, καὶ διὰ ποικίλων διεξόδων καὶ περιστροφῶν προάγει καρπὸν ἀλη- θείας· ἄλλοτε μὲν ὑπὸ ταπεινῆν τοῦ δημότου στέγγην ἐμ- βαίνει Θεὸς τῆς ἰσότητος, ἄλλοτε δὲ ἐπὶ πέτρας ἐρη- μικῆς ἀναπαύει τὸ μέτωπον αὐτοῦ, μέτωπον, ὅπου ἡ με- γάλῃ τοῦ σύμπαντος εἰκὼν ἐνυπάρχει κεχαραγμένη. Ἰδοὺ ἡ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ, παρὰ τὴν ὁποίαν ἐκάθισε κεκοπια- κῶς ἐκ τῆς ὀδοπορίας καὶ πρὸς τὴν Σαμαριτίδα ἀντλοῦ- σαν ὕδωρ ἐλάλησεν, ὡς πάλαι ποτὲ ὁ Θεὸς παρὰ τὴν δρυὸν Μεμβρὴν ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἀβραάμ. Ἰδοὺ ἡ Καπερναοὺμ ἡ παραθαλασσία, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυττε τὴν ἀλήθειαν καὶ τῶν λαῶν ὑπὸ τὸ σκότος τῆς ὕλικῆς φιλοσοφίας καθημένω, τίνας χεῖρα εἰς ἅπασαν τὴν γῆν ἐκράξε· «Γεννηθῆτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Παρὰ τοὺς πρόποδας τούτου τοῦ ὄρους τῆς Γαλιλαίας, ὅτε οἱ ἀρι- στοκράται τῆς οἰκουμένης κατεῖχον ὡς ἴδιον ἀγρὸν τὴν γῆν, ὅτε αἱ μυρμηκίαι τῶν ἐθνῶν ἐμάχοντο πρὸς ἀλλή- λας, ὡς νὰ μὴ τὰς ἐχώρει ἀπάσας ἡ εὐρετὰ γῆ, καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἄλλος ἄλλον ἐδίωκεν, ὡς νὰ μὴ ἐδύ- ναντο ἅπαντες νὰ θερμανθῶσιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἥλιον, ὁ

Ἰησοῦς σύννοους ἔλεγεν· «αἱ ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦσαι, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν νὰ κλίνη». Ἴδου τέλος τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ὑπὸ τὴν στοάν τοῦ Σολομῶντος περιπατῶν ὠμίλει περὶ Θεοῦ καὶ ἀθανασίας ψυχῆς, τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ὑψώθη ἔκουσίως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὴν τελευταίαν ἀφείς πνοήν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν γῆν πνεύματος ἀληθείας, καὶ τὸ τελευταῖον βλέμμα, δι' οὗ ἐπλήρωσε τὸν κόσμον φωτός. Βίς τὰ ὄμματα μου, ὦ φιλόσοφοι! ὁ τάφος τοῦ Ἰησοῦ παρίσταται ὡς ὁροθέσιον μεταξὺ τῶν ἀρχαίων καὶ νέων καιρῶν, καὶ διαμερίζων εἰς δύο χώρας τὸ εὐρὺ κράτος τοῦ χρόνου· παρίσταται ὡς θαυματοργὸν μνημεῖον, ὅπου ὁ παλαιὸς κόσμος ἐτάφη γέρον, ἀόμματος, δέσμιος, ἀλλ' ἀνέστη νέος, ὄρασις ἔχων, ἐλεύθερος δεσμῶν, καὶ ὀδεύων πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀγῆρατον εὐδαιμονίαν.

Ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἄρχεται τὸ μέγα καὶ οὐδαστὸν δράμα τῶν παθῶν του.

Ὁ Ἰησοῦς πλησιάζει εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· ὁ λαὸς ἀκούσας ὅτι ἔρχεται, λαμβάνει ἀνά χεῖρας βαῖα φοινίκων καὶ τρέχει πρὸς ὑπάντησιν αὐτοῦ. Ὁ λαὸς! ἔρχομένου τοῦ Θεοῦ τῶν πενήτων, κόπτετε κλάδους ἐκ τῶν δένδρων, καὶ δι' αὐτῶν καὶ τῶν ἱματίων του στρώνει τὴν ὁδόν!... αὐτὸς καὶ προάγων καὶ ἀκολουθῶν κράζει ἀπέναντι τῆς τυραννίας τοῦ Τιβερίου «Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη ἀλήθεια!» ὁ λαὸς! οἱ ἡγεμόνες, οἱ Τετράρχαι, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Μεγιστάνες, ὅλοι διώκουσι τὸν Ἰησοῦν· ὁ λαὸς μόνος ἀγαλλόμενος κοσμεῖ ὑποδεικτικῶς τὰ πενήτρά του, καὶ τόσον ζωηρὰ καθίσταται ἡ κίνησις αὐτοῦ ὥστε, τοῦ Ἰησοῦ εἰσερχομένου πᾶσα ἡ μεγάλη πόλις οἰεῖται ἐρωτῶσα· «Τίς ἐστὶν οὗτος;» Παρατηρήσατε ὅμως ὁ μικρομέγας οὗτος λαὸς μόλις δεικνύει τὴν ἐμφυτὸν αὐτοῦ ροπὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνθρωποι τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, ὡς ὄφειε ὑπεκρυπτόμενοι ὑπὸ τοὺς κυμαινομένους στάχεις, ἀναμιγνύονται μετ' αὐτοῦ, λέγοντες· «ἀδυστυχία! ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ῥέει». Μόλις ὁ λαὸς ἀκολουθεῖ τὸν Ἰησοῦν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς στέλλουσι ἐν μέσω ἐγκαθέτους καὶ ἐπιδόλους, οἵτινες προετοιμάζονται νὰ ἐρωτήσωσι τὸν Ἰησοῦν· «Διδάσκαλε, πρέπει νὰ δίδωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα;» ὡς ἂν ἤθελεν ὁ Ἰησοῦς δι' ὑλικῶν ἀνατροπῶν καὶ ἀναστατώσεων νὰ στερεώσῃ τὸν θρόνον τῆς ἀληθείας! ὡς ἂν ἡ μεταδόμησις τῶν ἐθνῶν ἐκτε-

ληται διὰ σφαγῶν καὶ μὴ ἐκ διδασκαλίας! ὡς ἂν ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶχε μέσον προόδου τὴν εἰρηνικὴν μελάνην ἀντὶ τοῦ αἵματος, μηδὲ τὸν κάλαμον ἀντὶ τοῦ ξίφους! ὁ λαὸς!.. Πάντες ἐν προσήματι κοινῆς ὠφελείας τοῦ λαοῦ ὀμιλοῦμεν, διώκοντες ἐν ἀλήθειᾳ ἰδιαίτερόν τι, καὶ πολλάκις μάταιον ἀγαθόν. Τὰ νομοθετικὰ σώματα, τὰ ὑπουργεῖα, τὰ ἐφημεριδογραφικὰ καταστήματα, τὰ δικαστήρια, ὅλοι ἔχουσι εἰς τὰ χεῖλη τὸ ὄνομα τοῦ φιλάτου. λαοῦ καὶ εἰς ἄλλο τι σκοποῦμεν. Ὑπὲρ τοῦ λαοῦ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ πρόκριτοι τῆς Ἰουδαίας, πρὶν εἶτι ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, οὐγκαλοῦσι συ-

νέδριον λέγοντες· «τί ποιῶμεν: εἰν ἀφῶμεν τὸν Ἰησοῦν ζῶντα, ἰδοὺ οἱ Ῥωμαῖοι, καταστρέφουσι τὴν πόλιν ἡμῶν!» Φεῦ! εἰς πάντα λαὸν δούλον εὐρίσκονται τοιαύτης συνέσεως καὶ προμηθείας ἄνθρωποι, οἵτινες νομίζουσι ὅτι δὲν καταστρέφεται ἡ πόλις, ὅταν ἡ ἀλυσίς τῆς δουλείας κινουμένη δὲν ἠχῆ, ἡ δὲ τυραννία σοβῆ διὰ τῆς πόλεως ὡς ἐν σιωπῇ νεκροταφείου. Πρόεδρος τοῦ συνεδρίου τούτου ὁ Καϊάφας, ὑποβάλλει ὡς ἀξίωμα τὸν θάνατον τοῦ ἀθῶου, «συμφέρει, λέγων, ἕνα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπολέσθαι» ἀξίωμα, τὸ ὅποτον οἱ νεώτεροι ἐχθροὶ τῶν νόμων ἄλλως πως ἐξέφρασαν· νόμος ὑπέρτατος ἢ τοῦ λαοῦ σωτηρία.

(Ἐπεται τὸ τέλος):

36 C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY 36

Αἱ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.
Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ΄.

Ὁ Γοντράν ἐπανευρίσκει τὴν Σελήνην καὶ ὁ Φαρενχάιτ λαμβάνει εἰδήσεις τοῦ Σάρπ.

(Συνέχεια, ἰδὲ προηγούμε. φύλλον).

Ὁ πλανήτης Ἑρμῆς ἀποτελεῖ μέρος τῶν πέντε γνωστῶν ἀλανητῶν, γνωστῶν δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ εἶναι ὁ τελευταῖος ἀνακαλυφθεὶς. Ἐνεκα δὲ τῆς γειτνι-

Τὸ θῆριον ἠτοιμάζετο νὰ τὴν καταβροχθίσῃ.

άσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἥλιον, ὁ Ἑρμῆς δὲν εἶναι ὁρατὸς ἡμῖν εἰμὴ μόνον τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν πρωΐαν, δι' ὅπερ τὸ πᾶλαι ἐνομιζέτο ὅτι ὑπῆρχον δύο διάφοροι πλανῆται. Αἰφνης ὁ Ὀσιπῶφ ἐκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τὸν κόμητα.

— Παρατηρήσατε, τῷ λέγει, δίδων αὐτῷ τὸ τηλεσκόπιον. Παρατηρήσατε τὸν Ἑρμῆν καὶ εἰπέτε τί διακρίνατε.
— Μά... ἀπολύτως τίποτε...
— Πῶς; δὲν παρατηρεῖτε τίποτε εἰς τὰ κέρατα τοῦ Ἑρμού;

Μετακόμισαν ἀμέσως ἐκεῖθεν τὴν Σελήνην.

— Αἱ, περὶ αὐτοῦ θέλετε νὰ εἰπῆτε, ἀπεκρίθη μετ' ἐτοιμότητος, θέλω νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος του, καὶ, παρατηρῶ... παρατηρῶ... ἀνωμαλίαν εἰς τὰ κέρατα τοῦ Ἑρμού... τὸ ἐν εἶναι αἰχμηρὸν, ἐνῶ τὸ ἄλλο...

— Πλατῦ... ἀκριβῶς περὶ αὐτοῦ ἤθελον τὴν γνώμην σας, ἀνέκραζεν ἐν θριάμβῳ ὁ γέρον. Εὐγε! εὐγε! Ὅλιγοι σοφοὶ παρετήρησαμεν τοῦτο μέχρι τούδε. Σεις! ἐγὼ καὶ δύο ἕτεροι ἀστρονόμοι.

Ὁ Φρικουλέ εἶδαν τὰ χεῖλη του διὰ νὰ μὴ γελάσῃ, ὁ δὲ Γοντράν παρετήρει αὐτὸν μετὰ σοβαρότητος.

— 39 βαθμοὺς θερμοκρασίας ἤδη ἔχομεν, εἶπε τότε ὁ Φρικουλέ διὰ νὰ μεταβάλλῃ ὀμίλιαν. Ἀπομακρυνόμεθα δλονὲν τοῦ ἡλίου.

— Εἴμεθα πολὺ μακρὰν ἐτι τοῦ Ἑρμού; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Ἐκατοστάς τινες μόνον λεύγας. Εὐρισκόμεθα δὲ ἤδη εἰς τὴν ζώνην αὐτοῦ, ἀπήνητησεν ὁ νέος μηχανικός.

Μετὰ τινος ὥρας τὸ ἀερόστατον ἤρχισε νὰ ταλαντεύεται καὶ παρ' ἐλπίδα παρετήρησαν, ὅτι ἐπλησιάζον εἰς τὸν Ἑρμῆν. Τὸ ἔδαφος, τὰ ὄρη καὶ ἡ θάλασσα διεκρίνοντο ἤδη λίαν εὐκρινῶς.

Μετ' ὀλίγον ἡ ταχύτης τοῦ σκάφους ἤρξατο μειουμένη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ βίψωσι εἰς τὸ κενὸν τὰ μᾶλλον ἄχρηστα αὐτῶν ἀντικείμενα, ὅπερ καὶ αὐθωρεὶ ἐγένετο.

Μετὰ τοῦτο δὲ ἡ ταλάντευσις τοῦ σκάφους ἐξηκολούθει ἐπὶ μᾶλλον ἀποτόμως καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀγερέποντο αἰφνηδίως ἀπὸ τῆς θέσεώς των.

Ὁ γέρον σοφὸς προέτεινε τότε νὰ δεθῶσι πάντες διὰ σχοινίων πρὸς ἀσφυγὴν ἀνάτιναγμου τινας ἐξ αὐτῶν ἐξω τοῦ σκάφους.

Αἰφνης μετ' οὐ πολὺ φοβερὰ σύγκρουσις ἐπῆλθε καὶ εἶτα δευτέρα καὶ τρίτη καὶ μετὰ λιπετὰ τινὰ τῆς ὥρας τὸ σκάφος ἔστη.

Τί ἐγένετο;

Προσέκρουσαν ἐπὶ ὄρους τινὸς τοῦ Ἑρμού, ἀνετινάχθησαν μακρὰν καὶ εἶτα πάλιν ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ εἶτα τὸ ἀερόστατον ἐσταμάτησε περιπλεγθὲν εἰς τοὺς κλάδους δένδρων ὀσσεύς τινός.

Πρῶτος ὁ Φρικουλέ ἠγέρθη καὶ ἀντιληφθεὶς περὶ τῆς σωτηρίας τῶν συντρόφων του·

— Πῶς εἴθε, κύριοι; ἠρώτησεν αὐτοῦ.

Ὁ Ὀσιπῶφ καὶ ὁ Γοντράν ἀπήνητησαν «καλῶς». Ὁ δὲ Φαρενχάιτ μετὰ μορφασμοῦ ἀπάντησεν, ὅτι τοῦ πονοῦν τὰ νεφρὰ ἐκ τῆς πτώσεως.

Ἐγερθέντες δὲ εἶτα πάντες παρετήρησαν, ὅτι εὐρίσκοντο εἰς τὰς ὑπὲρβαίως μεγάλου ὄρους καὶ ἐντὸς ἐκτεταμένου δάσους περιεομένου ὑπὸ μεγάλου ποταμοῦ. Πλησιάζαντες δὲ

τούτο, μετ' εκπλήξεως είδον ότι, διετρέχτο υπό θερμού υδάτος.

Επειδή δὲ ἡ νύξ ἤρξατο νὰ τοὺς καταλαμβάνη, ἐσκέφθησαν, ὅπως κατασκηνώσωσιν ἐκεῖ καὶ διανυκτερεύσωσιν.

Ἀποῦ δὲ ἠτοιμάσαν τὰ πάντα, ὁ Ὀσιπῶφ ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸν κόμητα καὶ δεικνύων αὐτῷ τὴν Ἀφροδίτην.

— Ἰδὲ καὶ θαύμασον, περίδοξε σοφέ, τῷ λέγει, τὸ ἔργον τῆς ἐπιστήμης. Ἀπὸ τοῦ πλανήτου ἐκείνου, ἐρχόμεθα καὶ τούτο ὀφείλεται εἰς σέ.

Ὁ Φρικουλέ ἀπεμακρόνη γελῶν καὶ ἐνθ' ἐβάδιζε παρετήρησε μέγα τι ἀντικείμενον, ὅπερ ἵκτατο καὶ εἶτα κατήλθεν ἐπὶ τοῦ ἰδάφους. Πλησιάζας συνέλαβεν αὐτὸ μετὰ μεγάλης εὐκολίας. Ἦτο εἶδος πτηνοῦ, ὅπερ ἔφερε μακρὸν κερρατοειδῆ σωλήνα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, τὸ δὲ σῶμα ὠμοίαζε πρὸς νυκτερίδα.

Πάντες πλησιάζαντες παρετήρησαν αὐτὸ μετὰ περιεργίας. — Τούλάχιστον, ἂν τρώγεται, θὰ εἶνε εὐτόχημα, εἶπεν ὁ Ἀμερικανός.

— Τὰ πάντα ἐπὶ σκοπῷ ἐπλάσθησαν ἐν τῇ φύσει ἀπεφῆναι ὁ Ὀσιπῶφ, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν ἀρκετὸν καιρὸν νὰ φάγωμεν πτηνὸν, θὰ δοκιμάσωμεν, ἂν τρώγεται.

Καὶ ἀμέσως ἐτοιμάσαντες πυρὰν διεπέρασαν ἐντὸς σούβλας τὸ πτηνὸν καὶ ἤρξαντο νὰ τὸ ψήνωσιν.

— Ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἐκτελεῖ τὴν περὶ τὸν Ἥλιον τροχίαν του εἰς τετράκις ὀλιγώτερον χρόνον τῆς γῆς, ἐπεταί ὅτι ὁ χρόνος ἐνταῦθα ἔχει ἀξίαν τετράκις μείζονα.

— Καὶ μετὰ τούτο; ἠρώτησεν ὁ Ἀμερικανός.

— Ἐπεταί, ὅτι ἀντὶ τὸ πτηνὸν νὰ ψηθῆ εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας, θὰ ψηθῆ εἰς διάστημα ἑνὸς τετάρτου μόνον.

Ἐτοιμάσθέντος τοῦ δείπνου ἤρχισαν νὰ τρώγωσιν. Ἐνθ' ὃ ἠθροῖοντο καὶ εὐρισκον πάντες τὸ κρέας τοῦ πτηνοῦ ἰξυαῖον, αἰφνης ὁ Γοντράν βίπτει μακρὰν αὐτοῦ ἐν τεμάχιον, ὅπερ ἐκράτει.

— Εἴμιθα ἀνθρωποφάγοι! ἀνέκραξε. Καὶ ἂν αὐτοὶ ἦναι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀφροδίτης, εἶπε, τί κάμνομεν;

— Φρίκη! φρίκη! ἀνέκραξαν πάντες καὶ ἀψήσαντες ἡμιτελεῖς τὸ δείπνον ἠγέρθησαν καὶ συνζήτησαν περὶ τοῦ πρακτείου τὴν ἐπαύριον, ἀποφασισθέντος νὰ ἐκδράμωσι, ἀπὸ τοῦ λυκαυγῶς ἀνά τὰς χώρας τοῦ Ἑρμού.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὸ λυκαυγῆς, ἐνθ' ἔγλυκεία καὶ θερμῆ αὐρα ἐφώτιζε τὸ λυκαυγῆς, οἱ ἡμέτεροι ἐκδρομεῖς ἠτοιμάζοντο νὰ ἐκδράμωσι πρὸς ἐπισκοπῆσιν τοῦ πλανήτου. Λαθόντες δὲ καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν ἐτρέψθησαν πρὸς Δυσμάς.

Μετὰ πεντάωρον πορείαν ἀνά μέσον ὑσυχίου πεδιδάδος ἐφθασαν πρὸ ἐκτεταμένης ὑγρᾶς ἐπιφανείας.

— Ὑδρὶ! ὕδρ! ἀνέκραξεν ὁ Ὀσιπῶφ.

Καὶ μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρησαν μεγάλην ἔκτασιν θαλάσσης ἠρέμου καὶ ἐντάλως ἥσυχου, ἣν οὐδέμια ἰνοῦ ἀνέμου ἐτάρασσε καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας σειρὰ μετρίων καὶ ἐκτεταμένων ὀρέων ὑπῆρχον, ἅτινα ἔχάνοντο εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Ἐκεῖ κατεσκηνώσαν καὶ ἐγευματίσαν, ὃ δὲ Φαρενχάιτ πρὸ τούτου ἔλαβε λουτρόν, καὶ εὖρε ὡς ἔλεγε, τὴν θάλασσαν γλυκεῖαν ὡς μέλι καὶ θερμὴν ὡς γάλα.

Πλὴν μόλις ἠτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ, παρετήρησεν αἰφνιδίως εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ θαλάσσιον κοίτος, πρὸς κροκόδειλον ὀμοιάζον καὶ φέρον εἶδος προβοσκίδος εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῆς κεφαλῆς του.

Ἀμέσως ἐξῆλθε καὶ ἔλαβε τὸ βεβόλθον αὐτοῦ.

— Ἄν οἱ σύντροφοί μου δὲν σπεύσωσιν ἐγκαίρως, διελογίσθη, εἶμαι χαμένος.

Ἐν τούτοις τὸ ζῶον ἐπλησίαζε βαθμηδὸν αὐτόν, ἐκβάλλον κραυγὰς φρικώδεις.

Ὁ Ἀμερικανός παρετήρησεν ὅτι εἶχε πενήντην ὡς ἔγιστα μέτρων μῆκος μετὰ τῆς οὐρᾶς του καὶ ὅτι ἀπέπνεεν ὀσμήν ἀνυπόφορον καὶ προξενούσαν ζάλην.

Αἰφνης τρομακτικῆ κραυγῆ οὐδὲν πρὸς τὰς συνήθειαις κραυ-

γὰς τῶν ζῶων τῆς γῆς ἐνέχουσα ἔφθασε μέχρις αὐτοῦ καὶ ἠτις τὸν ἔκαμε νὰ φρικιάσῃ. Ταυτοχρόνως δὲ σχεδὸν φωνῆ ἀνθρωπίνῃ, λεπτῇ καὶ θλιβερᾷ τὸν ἔκαμε νὰ βίγησῃ.

— Βοήθεια! βοήθεια! ἀνέκραξεν ἡ φωνὴ αὕτη.

Ὁ Ἀμερικανός ἐστρέφετο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, πότε πρὸς τὸ θηρίον καὶ πότε πρὸς τὴν φωνὴν καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ πράξῃ.

— Θάρρος! ἰδὼ! ἰδὼ! ἠκούετο ἰπανειλημμένως.

Τὸ δὲ θηρίον πλησιάζων αὐτόν ἦτο ἕτοιμον νὰ τὸν καταβροχθίσῃ, ὅτε παρ' ἐλπίδα ἤκουσε τὸ ὄνομα του.

— Ἐδῶ! ἰδὼ, κύριε Φαρενχάιτ! ταχέως! πρὸς θεοῦ, δὲν ἀντέγω πλέον!

Ὁ Ἀμερικανός στρέψας τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἄνω, παρετήρησε τὴν Σελήνην ἀνητημένην ἐπὶ κλάδου δένδρου καὶ ἀναμμένουσαν παρ' αὐτοῦ βοήθειαν.

Τί νὰ κάμῃ; ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν συνδράμῃ, διότι τὸ θηρίον εἶχε πλέον πολὺ πλησίασῃ αὐτούς.

Πλὴν παρ' ἐλπίδα καὶ ὡς ἐκ θαύματος διαδοχικοὶ πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν αἰφνης ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου μέρους καὶ τὸ θηρίον αἰμόφυρτον ἰβυθίσθη ἐν τῷ ἄμα ἐντὸς τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης.

— Σελήνη! Σελήνη! ἀνέκραξε τότε ὁ Γοντράν, σπεύδων ἐξαλλος πρὸς αὐτήν.

Ὁ δὲ γέρον Ὀσιπῶφ συγκινημένος καὶ ἀποτεταρμημένος ἔτρεχε μετ' ἀνοικτὰς ἀγκάλας πρὸς τὴν κόρην του.

— Τέκνον μου! τέκνον μου! τῇ ἔλεγε, σφίγγων αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας σου, εἶναι ποτὶ δυνατόν νὰ σὲ ἰπαναβλέπω!

— Ἄ! ὁ Θεὸς εἶναι μέγας! εἶναι ἐπιεικής!

Χωρὶς δὲ νὰ χρονοτριβῶσιν ἐσχημάτισαν προχείρως μικρὸν ἐκ κλάδων δένδρων φορεῖον, ἐφ' οὗ τοποθετήσαντες τὴν νεῖαν κόρην, μετεκόμισαν αὐτὴν εἰς τὸ μέρος, ἐνθα εἶχον κατασκηνώσει.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις τοῦ Ἀμερικανοῦ ἦτο νὰ μάθῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ ἔχθρου του Σάρπ.

— Τίποτε περὶ αὐτοῦ γνωρίζω, δὲν τῷ ἀπήντησεν ἡ Σελήνη, εἰμὴ ὅτι πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν.

— Ἀνεχώρησεν ἤδη ἐντεῦθεν! ἀνέκραξαν πάντες ὁμοῦ, καὶ διὰ τοῦ;

— Διὰ τὸν Ἥλιον...

— Διὰ τὸν Ἥλιον; ἀπήντησαν ἐκπληκτοὶ πάντες, καὶ πῶς σὲ ἀφῆκεν οὕτω μόνῃ ἰδῶ;

— Διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ με συμπεριλάβῃ εἰς τὸ βλήμα του. Δύο, εἴμεθα πολλοί.

— Τὸν ἄθλιον! ἀκριβὰ θὰ πληρώσῃ ὅλα ταῦτα, ἀνέκραξεν ὁ Γοντράν.

Ὁ δὲ Ἀμερικανός δὲν ὠμίλει ἐκ τοῦ πολλοῦ θυμοῦ του καὶ ἐβάδιζε διαρκῶς σκεπτόμενος καὶ παρατηρῶν τῆδε κακείσε, ὅτε παρατηρῶν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἀνέκραξεν αἰφνης.

— Παρατηρήσατε! κύριοι, εἰς κομήτης!

Ὁ δὲ Ὀσιπῶφ λαμβάνων ἀμέσως τὸ τηλεσκόπιον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κόμητος.

— Ἀληθῶς! εἶπεν μετ' ἀπορίας, εἰς κομήτης!

Μετὰ μικρὰν δ' εἶτα σκέψιν.

— Καὶ ἴσως ἡ συνάντησις του πρὸς τὸν Ἑρμῆν φέρε καὶ τὸν θάνατόν μας! εἶπεν ὁ Φρικουλέ.

Καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν μετὰ περιεργίας παρετήρηον τὸ ἄστρον αὐτό, ὅπερ καταπληκτικῶς κινεῖται.

Ἦδη δεικνύον καλῶς τὴν κολοσιαίαν κεφαλὴν του περιβαλλομένην ὑπὸ τῆς τερατώδους φωτεινῆς κόμης του καὶ τὴν ἀπειρομεγέθη αὐτοῦ οὐρὰν, ἠτις εἰσῆτο ἐν μεγαλοπρεπείᾳ ἐν μέσῳ τοῦ χάους τῶν οὐρανῶν.

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΤΑ ΘΕΡΜΟΤΕΡΑ ΕΤΗ

Τὰ τελευταῖα διαρκούντος τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν Εὐρώπῃ θάλαππ ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν μνήμην στατιστικῆν τῶν θερμομέτρων ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤρξαντο σοβαραὶ νὰ γίνωνται σχετικαὶ παρατηρήσεις.

Ἰδοὺ δὲ αὕτη: Ἐν ἔτει 658 ὄλαι αἱ πηγαὶ ἐστῆρευσαν ἐν Γαλλίᾳ. Τῷ 738 τοσαύτη ἦτο ἡ θερμότης ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ, ὥστε πᾶσαι αἱ πηγαὶ ἐξηράνθησαν, χιλιάδες δὲ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ δίψης. Τῷ 879 οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς μετὰ μεσημβρίαν παραμένοντες θερισταὶ ἐν Βορματιᾷ, ἐπιπτον νεκροί. Τῷ 990 πάντες οἱ καρποὶ ἐξηράνθησαν. ἐντεῦθεν μεγάλη ἔνδεια κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας πλῆθος ἀπειρον ἀνθρώπων ἀκόλυτο. Τῷ 993 τὰ τε σιτηρὰ καὶ οἱ καρποὶ ἐκάθησαν, ὡς λέγουσιν οἱ γεωργοί.

Τῷ 1000 ἔπει ἐν μέσῳ φθῶν περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου, ἐν Γερμανίᾳ πᾶσαι αἱ πηγαὶ ἐξηράνθησαν οἱ ἰχθύες, ἀποσυντιθέμενοι, προκάλεσαν γενικὴν ἐπιδημίαν. Ἐνόμιζε τις ὅτι ὁ κόσμος θὰ ἔληγε διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ πυρός. Τῷ 1022 οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ κτήνη ἀπέθνησκον ἐκ τῆς ἄκρας θερμότητος. Τῷ 1132 ἡ γῆ παρουσίασε εὐχάρις ἐκ τῆς ξηρότητος, οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πηγαὶ ἐγένοντο ἀφανεῖς, ὃ δὲ Ῥῆνος ἐν Ἀλσατίᾳ ἐξηράνθη. Τῷ 1159 ὀλόκληρος ἡ ἰσοδεία ἐν Ἰταλίᾳ ἐκαυτηρίασθη ὑπὸ τῆς θερμότητος. Τῷ 1171 ἡ θερμότης ἦτο ἀφόρητος ἐν Γερμανίᾳ. Τῷ 1182 ἡ ἄμμος εἶχε θερμανθῆ μέχρι τοσοῦτου σημείου, ὥστε τὰ ὠὰ ἐψήνοντο ἐντὸς λεπτῶν.

Τῷ 1260 ἐν τῇ μάχῃ τῆς Μπρέλας οἱ στρατιῶται ἐπιπτον ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Τῷ 1276 καὶ 1277 δὲν ὑπῆρχε φορβὴ συνεπείᾳ τῶν καυμάτων. Τῷ 1293 καὶ τῷ 1294 μεγάλα ἐπίσης ἐπεκράτηον θάλαππ.

Τῷ 1303 ὁ Σηκουάνας, ὁ Λεῖγερ, ὁ Ῥῆνος καὶ ὁ Δούναβις ἀπέθνησκον βατοί. Τῷ 1393 καὶ τῷ 1474 οἱ καρποὶ ἐξηράνθησαν καὶ τὰ ζῶα ἐπιπτον νεκρὰ ἐξ ὑπερβολικοῦ θάλπου. Ὁ Δούναβις ἐξηράνθη ἐν Οὐγγαρίᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1538 μέχρι 1541 ἐπεκράτησε διαρκῆς τετραετής ξηρασία. Τῷ 1556 αἱ πηγαὶ ἐξηράνθησαν. Τῷ 1615 καὶ τῷ 1616 ἐπεκράτει ξηρασία καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Τῷ 1646 ἐπὶ πεντήκοντα καὶ ὀκτώ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἔκτακτα ἐπεκράτηον θάλαππ. Τῷ 1652 ἡ ξηρασία ἐν Σικαδίᾳ ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη τῶν ὄσων ἐνεθουμούντο οἱ κάτοικοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τῷ 1698 ἀξιοσημειώτως ἐπεκράτει θερμότης.

Τὰ τρία πρῶτα ἔτη τοῦ III αἰῶτος ἔσχον καυστικώτατα θέρη. Τῷ 1710 οὔτε σταγὼν κατέπεσε βροχῆς ἀπὸ τοῦ ἀπριλίου μέχρι τοῦ ὀκτωβρίου. Τὸ θερμομέτρον Ρωμῶν ἐσημίου ὑπὲρ τοῦς 360 θερμοκρασίας. Ἐν τοῖς ἀρδευομένοις κήποις οἱ καρποὶ δις ἰπανελήθησαν. Τῷ 1718 τὰ θέατρα ἐκλείσθησαν ἐν Παρισίοις, ἐν εἰδί ὑγειονομικοῦ μέτρου Ἐπιπεντᾶμνον οὐδὲ σταγὼν ἔπεσε βροχῆς; τὰ δὲ θερμομέτρα ἐσημίου ἐν Παρισίοις 36 βαθμοῦς ἡ γλῶττ καὶ οἱ λειμῶνες ἐκάθησαν, τὰ δὲ ὀπωροφόρα δένδρα ἤθησαν ἰπανειλημμένως.

Τῷ 1732 ἐπεκράτει θάλαππ καὶ ξηρασία. Ἀπὸ τοῦ 1743 — 46 τὸ θέρος καθ' ὄλην τὴν τετραετίαν ὑπῆρξε θερμώτατον. Τῷ 1748, 1754, 1760, 1767, 1778, 1776 καὶ 1788

ὑπερβολικῆ ἐπεκράτει θερμότης. Τῷ 1551 καὶ τῷ 1753 τὸ θερμομέτρον ἐσημίου 37 καὶ 33 βαθμοῦς ἑκατονταβάθμους.

Τῷ 1802 ἐπεκράτησεν ἐν Παρισίοις ἡ μέγιστη θερμότης, ἠτις παρετηρήθη ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ θερμομέτρου. Τῷ 1811 τὸ θέρος ἦτο θερμώτατον. Τῷ 1818 τὰ θέατρα ἐμειναν κλειστὰ ἐπὶ μῆνα ἕνεκα τῆς θερμότητος. Τὸ θερμομέτρον ἐσημίου ὑπὲρ τοῦς 38 βαθμοῦς. Τὰ θέρη τῶν ἐτῶν τοῦ 1830 καὶ τοῦ 1833 ὑπῆρξαν θαλπερώτατα. Τῷ 1846 ἐν Παρισίοις ἐπεκράτει θερμότης 360 ὑπὸ τὴν σκιάν καὶ 400 περὶ τοῦ ἡλίου καὶ ἐν τοῖς ἀπνητέμοις τμημασιν. Τὸ θάλαππος τοῦ 1857 ὑπῆρξεν ἀφόρητον.

Ποίη.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Ἀριθμητικὰ προβλήματα.

94. Ἐκ τριῶν ἀριθμῶν, ἀποτελούντων ἐνενηκόντα ἔξ δεκάδας, ὃ μὲν β' ὑπερέχει τὸν πρῶτον κατὰ 20 μονάδας, ὃ δὲ τελευταῖος ὑπερέχει τὸ ἄθροισμα καὶ τῶν δύο κατὰ 40. Γίνεσιν εἶναι οἱ τρεῖς οὗτοι ἀριθμοί;

95. Τίνες εἶναι οἱ ἀριθμοί, ὅστινες πολλαπλασιαζόμενοι μὲν ἐπ' ἀλλήλους φέρουσιν ὀλίκον γινόμενον 4096, ἀφαιρούμενοι δ' ἐπ' ἀλλήλων δίδουσιν ὑπόλοιπον 96;

96. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶπε τῷ Μενέλαῳ: — Ἐὰν λάβω μίαν ἀγγλικὴν λίραν θὰ ἔχω διπλάσιόν σου. — Ὅχι δά, ἀπήντησεν ὁ Μενέλαος, προτιμώτερον εἶναι νὰ λάβω ἐγὼ μίαν λίραν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ οἱ δύο τὸ αὐτὸ ποσόν. Πόσας λίρας εἶχεν ἕκαστος;

Ἀδύσεις τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 24 αἰνιγμάτων.

84. Αἰνιγμα. Ἡ περισημωμένη.

Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὶς Ἐλίξα Γραικοῦ, ὃ κ. Κ. Σ. Καραβίας, ἡ δεσποινὶς Σανθίππη Καλοστύπῃ, ὃ κ. Γ. Κανδηλώρος, ἔξ Ἀθηνῶν, ὃ κ. Σ. Ν. Μαρῆς ἐκ Λαυρίου, ὃ κ. Π. Σωμωωνίδης ἔξ Ἀθηνῶν, ὃ κ. Δευκαλίω Δ. Ρεδιάδης, ὃ κ. Μ. Μελισσόπουλος ἐκ Πειραιῶς καὶ ὃ κ. Μ. Τσιταμούρης ἐκ Θήρας.

85. Αἰνιγμα. Οἱ ὀφθαλμοί.

Ἐλυσαν αὐτὸ πάντες οἱ ἀνωτέρω.

86. Αἰνιγμα. Τὸ στοιχεῖον Ν.

Ὅμοιος ἔλυσαν αὐτὸ πάντες οἱ ἀνωτέρω. Ἐπομένως τὰς δύο φιάλας κόνιακ τοῦ ἐργοστασίου Χαλκίδος τοῦ κ. Γ. Χατζηπαναγιώτου θὰ λάβῃ προσερχομένη ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ ἡ δεσποινὶς Ἐλίξα Γραικοῦ.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Α. Χ. Σπύρον. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. — Γ. Ζ. Πύργον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξει ταχυδρομικῶς. — Β. Γ. Σ. Σμύρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν φύλλα. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. Ἀναμένοντες ἀπάντησιν. — Γ. Δ. Π. Ἀ. Ἄριστα. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. Ἐυχαριστοῦμεν διὰ συνδρομῆν. — Ι. Α. Β. Καθάρων. Χρυσόδοτος τόμος ἀποστέλλομαι ὅμιν ἀμέσως μετ' ἐπιστολῆς μας. Βραδύτης εἰ ἀπουσία. — Σ. Μ. Ρ. Ζίφτα. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς πρὸς χάριν σας, καὶ σὰς ἀναμένομεν. — Μ. Κ. Σπύρον. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. — Μ. Σ. Κ. Α. τ. α. δ. λ. ο. Ἐχει καλῶς, διεγράψαμεν δυστροποῦντα. Ἀναμένοντες συνδρομῆν σας. — Ν. Δ. Λίμνη. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Στείλατε σημειώσιν τῶν ἀρχαῖων μετὰ τῶν ὀνομάτων πάντων τῶν μελῶν. — Σ. καὶ Δ. Ἀλεξάνδρου. Δελτίον ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας, ἀλλὰ τίποτε μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάει. — Δ. Μ. Κ. Σπύρον. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ἔχει καλῶς, διότι ἀναποκρίτης μας δὲν μᾶς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν. — Ν. Ν. Β. Ὡ. ο. ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπνητήσαμεν ἀμέσως. Ἀναμένοντες νεωτέραν σας. — Δ. Χ. Ἀ. Ἄριστα. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς καὶ ἀποδείξεων ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν πολὺ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	ώρ. 7 π. μ.	Δι' Αίγινα (Μίθαινα τὸ θέρος) Πόρον Ὑδραν Σπέτσας, Χίλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.
»	» 8 μ. μ.	» Σύρον, Τήνον, Κόρθιον καὶ Ἄνδρον.
Τρίτην	» 7 μ. μ.	» Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα (Αἰδηφὸν κατὰ τὸ θέρος) Βῶλον, Θεσσαλονίκην.
»	» 8 μ. μ.	» Σύρον, Τήνον καὶ Μύκονον.
Πέμπτη	» 7 π. μ.	» Αἴγινα (Μίθαινα τὸ θέρος) Πόρον Ὑδραν Σπέτσας, Χίλιον, Ἄστρος Ναύπλιον.
Πέμπτη	» 7 π. μ.	» Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, (Αἰδηφὸν θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοῦς Βῶλον.
»	» 8 μ. μ.	» (Λουτράκιον τὸ θέρος) Ἄντικυραν, Ἰτίαν Γαλαξ. Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Πάτρας Μεσολ. Ἰθάκην, Λευδάδα Πρέβεζαν Σαλαώραν, Βόνιτσαν, Κάπραινα Καρθασαράν.
Παρασκευήν	» 7 π. μ.	» Ὑδραν, Σπέτσας, Μονεμβασίαν, Βάτικα Γύθειον, Λιμένιον, Γερολιμένα, Καρδαμύλην, Σελινίτσαν, Καλάμας, Νησίον Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἄγιαν, Κυριακὴν Κυπαρισίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Μεσολόγγιον, Πάτρας.
Σάββατον	» 7 π. μ.	» Αἴγινα (Μίθαινα τὸ θέρος) Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χίλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.
»	» 7 μ. μ.	» Λαύριον, Ἀλιβέρ., Χαλκίδα, Λίμνην, (Αἰδηφὸν) Στελ., Ὠρεοῦς, Βῶλον Θεσσαλονίκη.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Κυριακὴν	ώρ. 4 μ. μ.	Ἐκ Ναυπλίου καὶ λοιπῶν λιμένων Ἀργολικοῦ.
»	» 4 μ. μ.	» Βῶλου καὶ λοιπῶν λιμένων Εὐβοϊκοῦ.
Δευτέρα	ἑσπέρας	Ἐξ Ἀμβρακικοῦ.
Τρίτην	» 4 μ. μ.	Ἐκ Ναυπλίου καὶ λοιπῶν λιμένων Ἀργολικοῦ.
»	» 5 μ. μ.	» Βῶλου καὶ λοιπῶν λιμένων Εὐβοϊκοῦ.
Τετάρτην	» 6 π. μ.	» Σύρου, Τήνου, Κορθίου καὶ Ἄνδρου.
Πέμπτην	» 6 π. μ.	» Σύρου, Τήνου, καὶ Μυκόνου.
»	» 11 π. μ.	» Περίπλου Πελοποννήσου.
»	» 4 μ. π.	» Ναυπλίου καὶ λοιπῶν λιμένων Ἀργολικοῦ.
Σάββατον	» 4 μ. μ.	» Θεσσαλονίης, Βῶλου καὶ λοιπῶν λιμένων Εὐβοϊκοῦ.

Πειραιεὶ 1 Νοεμβρίου 1898

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΙΟΥΣΗΣ,

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Κατοικεῖ παρα τὴν Πλατείαν τοῦ Μοναστηριακοῦ, παραπλευρῶς τοῦ Ξενοδοχείου τῆς «Πελοποννήσου».

ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως».

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1896 λαμβάνουσι καὶ τὴν νεωστὶ ἐκδοθεῖσαν διτομον καὶ μετὰ 135 καλλιτεχνικωτάτων εἰκόνων κεκοσμημένην *Μυθολογίαν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος*.

Οἱ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἀντὶ δρ. 15.

Οἱ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀντὶ φρ. 15.

Ἐλευθέραν παντὸς ταχ. τέλους, συμπεριλαμβανομένης ἐν τῇ τιμῇ ταύτῃ καὶ τῆς συνδρομῆς τῆς «Φύσεως» καὶ τῆς ἀξίας τῶν δύο τεύχων.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΣΟΥΒΛΗΣ
ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου

ἀπέναντι Ζαχαροκλαστείου Γιαννάκη.

Ὁ κ. **Ματθαῖος Σουβλῆς** σπουδάζας ἐν Παρίσις καὶ Λονδίῳ ἐπὶ ἐξαστίαν ὄλην, ὡς κομμωτῆς, κατέστη εἰς τῶν ἀρίστων κομμῶν, τυχῶν καὶ διαφόρων διπλωμάτων. Ἦδη, προτιθέμενος νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν τέχνην του ἥνοιξεν ὡραῖον κατάστημα κατὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, ὑπὸ τὴν νεόδμητον οἰκίαν Καλαμάρα, ἐν ἣ γίνεται παντὸς εἶδους ἔργασια ἀναγομένη εἰς τὴν τέχνην του διὰ τε τοὺς κυρίους καὶ τὰς κυρίας.

ΑΡΙΣΤΟΝ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς τὸ τελειότατον χοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Ἡρ. Πίγγα, ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 21 Ἐν αὐτῷ θὰ εὕρωσιν αἰθουσαν εὐρύχωρον καὶ ὡραῖαν, μουσικὴν λαμπράν, διδάσκαλον τέλειον, μέθοδον ἀρίστην καὶ διδασκαλίαν κανονικὴν πάντων τῶν χορῶν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Η ΔΑΜΠΣΕΛΟΣ

ΓΕΩΡΓ. Α. ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ

Εἰς τὸ κάλλιστον καὶ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης κατάστημα τοῦτο κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συμφερωτάτας, οἶον Κονιάκ βουμι, οὐζο, μαστίχα, σατρέξ, κερασώ, ἀψέντ, φερνέτ, κακάο ζαμάικα κτλ. Ποιότης γεύσεως ἐξαιρετος, χρῶμα φυσικώτατον, διαύγεια ἐντελής.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

143 - Ὁδὸς Ἐρμοῦ - 143

Μεταξὺ Καπνικαρέας καὶ Ὠραίας Ἑλλάδος

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Τσαμη, τὸ τόσον ἐπαξίως τῇ φιλοκαλίᾳ ἀφιερωμένον, εὐρίσκονται ὡρολόγια ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ τῆς στερεότητος καὶ ἀκριβείας τῶν ὁποίων ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐγγύησις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἐργασία ἰθαμίλλος τῇ εὐρωπαϊκῇ. Ἐγγύησις αὐτῆς καὶ στερεότης.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ